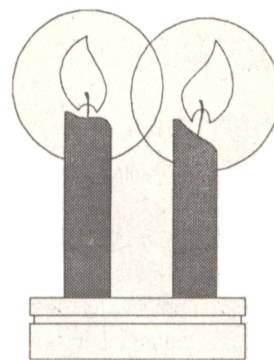
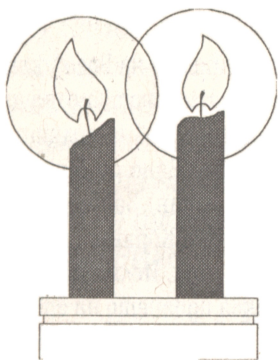

АСПАРУХ ПАУНОВ

1932-1996

Земният път на Аспарух Паунов започва от село Крива бара, Ломско на 12 май 1932г. в безимотното семейство на Паун и Спаса Василеви.

Прогимназиално образование завършва в родното си село. Гимназия - в град Лом. Учителски институт за прогимназиални учители - във Враца.

Следва задочно в СУ "Св. Климент Охридски", специалност български език и литература.

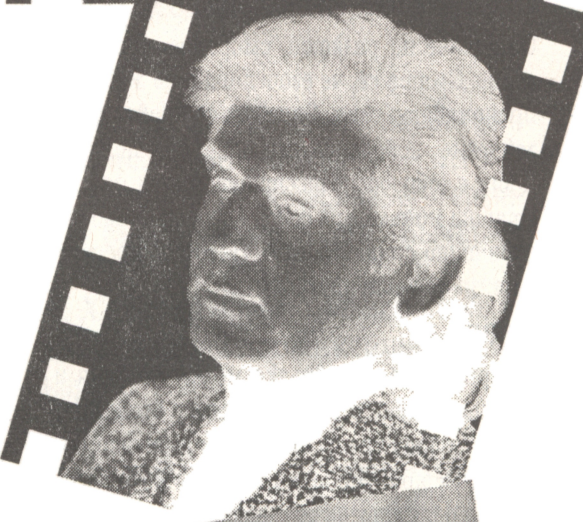
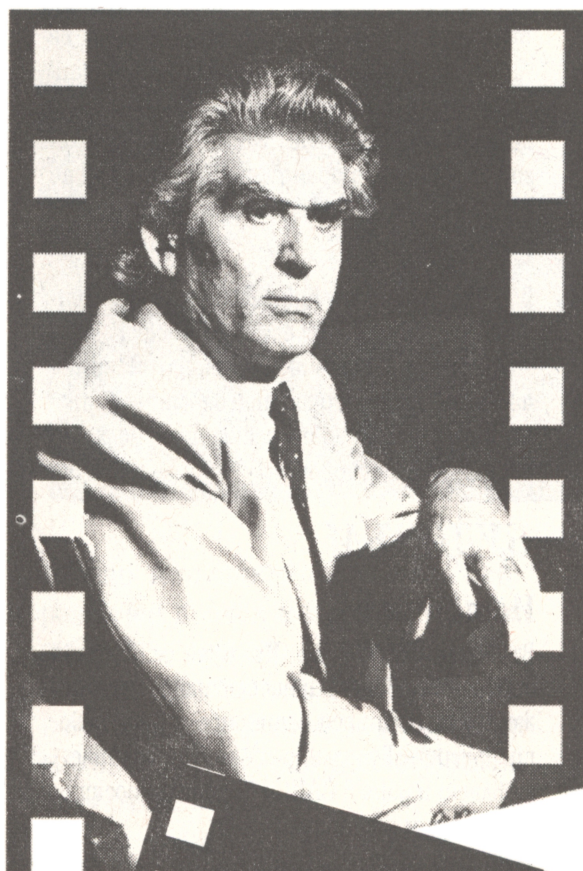
През 1969г. завършва ВИТИЗ „Кръстьо Сарафов“, специалност режисура. 1971-1972 година специализира режисура и театрална педагогика в ГИТИС „А.В. Луначарски“ в Москва при професорите Ю.А.Завадски и М.О. Кнебел.

След Москва работи като изкуствовед и главен специалист в Комитета за култура и изкуство - София.

От 1977-78 до 1990-91год. е директор и главен художествен ръководител на драматичен театър „Драгомир Асенов“ - Михайловград.

През 1991г. създава частен кафе-театър и галерия „Априма“ в София, просъществували две години, след което Аспарух Панов преминава на свободна артистична практика и работи като постановчик главно в Сърбия.

В цялостната му постановъчна работа по-важни заглавия са: „Албена“ - Й. Йовков, „Новото пристанище“ и „Големанов“ на Ст. Л. Костов, „Вампир“ - А. Страшимиров, „Лев Гурич Синичкин“ - Д. Ленски, „Инспектори“ - Радослав Михайлов, „Горещници“ на Г. Алексиев; в Украйна, град Житомир - „Албена“, „Царска милост“ на Камен Зидаров, „Вампир“; в Република Сърбия: „Лизистрата“ - Аристофан, „Жорж Дантен“ -

Ж.Б. Молиер, „Боряна“ на Й. Йовков и „Изобретателната любовна“ - Лопе де Вега.

Това са сухите факти от биографията на Аспарух Паунов. Какво се крие зад тях?!

Шейсет и четири години без нито един пропилян ден - непрестанна борба за утвърждаване и доказване, възвишени стремления, скрити терзания, бляскави мечти (някои от тях почти осъществени), любов, всеотдайност, човечност...

За някои той е само пример за издигнал се от средата си човек, за други - честният, чист и искрен приятел, за трети - той е Учителят...

И все пак - ако трябва да се каже нещо за Аспарух Паунов, моля ви, преценете го „по скритата цел на делата му“ и по това, което той искаше да направи.

В последните години съдбата му даде възможност за последен път да види приятелите си (артисти, художници, хореографи и т.н.) от Украйна, Сърбия и Русия; запозна го с други негови събратя по душа. Един от тях беше режисьорът Рахим Бурхан от „Teather an der Ruhr“ - Германия, с когото подготвяха създаването на театрално училище за талантиливи деца от цигански произход от цяла Европа.

Освен това Аспарух Панов беше приключил подготовката си по поставянето на „Сън в лятна нощ“ на Уилям Шекспир и работеше върху „Медее“ на Еврипид.

В него узряваха невероятни идеи и чакаха подходящия момент, за да бъдат реализирани...

Уви, Смъртта дойде (твърде рано) и нищо не можа да я спре...

Анжела Игнатова